

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116203915
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5116203915.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti: O. D., nar. XX.XX.XXXX, K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky: K. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. XXX, B., a otca: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom so sídlom V., ul. F. T. č. XXXX, o určenie výživného na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí, o odvolaní otca detí proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 15P/47/2016-524 zo dňa 26. mája 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., V., VI. a VII. **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku III. rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že nedoplatok na výživnom pre maloletú O. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 16.02.2016 do 11.04.2018 vo výške 2.876,53 eur je otec detí povinný zaplatiť do 30.06.2021 k rukám matky detí.

Vo výroku IV. rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že nedoplatok na výživnom pre maloletú K. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 16.02.2016 do 11.04.2018 vo výške 1.792,39 eur je otec detí povinný zaplatiť do 30.06.2021 k rukám matky detí.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 15P/47/2016-524 zo dňa 26.05.2020 rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej O. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 150,- eur mesačne s účinnosťou od 16.02.2016 do 11.04.2018, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok I.). Otec je povinný prispievať na výživu maloletej K. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- eur mesačne s účinnosťou od 16.02.2016, a sumou 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2017 do 11.04.2018, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (výrok II.). Nedoplatok na výživnom pre maloletú O. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 16.02.2016 do 11.04.2018 vo výške 2.876,53 eur je otec povinný zaplatiť v lehote 18 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok III.). Nedoplatok na výživnom pre maloletú K. D., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 16.02.2016 do 11.04.2018 vo výške 1.792,39 eur je otec povinný zaplatiť v lehote 18 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (výrok V.). Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie (výrok VI.) a že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (výrok VII.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom podaným na súde dňa 16.02.2016 sa matka detí domáhala úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že maloleté deti budú zverené do osobnej

starostlivosti matky, otec bude zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletej O. v sume 300,- eur a maloletej K. v sume 200,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a s účinnosťou od februára 2013. Styk otca s deťmi nežiadala upraviť.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 15P/47/2016-222 zo dňa 05.02.2018 maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Potom ako Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č. k. 8CoP/43/2018-290 zo dňa 28.08.2018 rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom, nedoplatku na výživnom a o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, súd ďalej konal a rozhodoval o výživnom a nedoplatku na výživnom do rozvodu manželstva účastníkov konania o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 15P/47/2016-233 zo dňa 05.02.2018 právoplatným dňa 11.04.2018.

Pri rozhodovaní o výživnom súd vychádzal zo zásad, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, t.j. z ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine ďalej len „Zákona o rodine“. Pri rozhodovaní o výške výživného porovnal možnosti, schopnosti a majetkové pomery u oboch rodičov, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletej O. a maloletej K.. Vyživovaciu povinnosť určoval na obdobie od podania návrhu do právoplatného rozhodnutia o rozvode manželstva účastníkov konania, t.j. do 11.04.2018. Výživné pre maloletú O. určil vo výške 150,- eur mesačne majúc za odôvodnené potreby maloletej predstavujúce náklady na bývanie 63,- eur /pomernú časť celkových nákladov/, ošatenie 50,- eur, strava 100,- eur, hygiena 20,- eur, strava v škole 28,- eur, poplatky a školské pomôcky 20,- eur, doprava 35,- eur, lieky 10,- eur, voľný čas 30,- eur, záľuby - kôň 50,- eur, vreckové 30,- eur, mobil 40,- eur /paušál spolu so splátkou za telefón/. Výživné pre maloletú K. určil vo výške 100,- eur mesačne a sumou 120,- eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2017 do 11.04.2018, kedy zohľadnil, že maloletá začala navštevovať prvý stupeň základnej školy. Za odôvodnené potreby maloletej bolo potrebné považovať - náklady na bývanie 63,- eur /pomernú časť celkových nákladov/, ošatenie, obuv 40,- eur, strava 70,- eur, hygiena 20,- eur, poplatky a školské pomôcky, družina 30,- eur, lieky 10,- eur, voľný čas, záľuby 30,- eur, mobil 5,- eur, vreckové 20,- eur. Matka detí bola zamestnaná ako mzdová účtovníčka. Jej príjem v rozhodnom období predstavoval - v roku 2016 v sume 907,58 eur a v roku 2017 v sume 973,74 eur. Tiež bola poberateľkou prídavkov na deti a daňového bonusu. V čase podania návrhu aj v súčasnosti spolu s dcérami bývala v rodinnom dome, ktorý spolu s otcom maloletých detí nadobudli za manželstva. Doposiaľ nemajú vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Náklady na bývanie predstavovali plyn vo výške 39,- eur mesačne, elektrina 39,- eur a úver 192,- eur (ktorý splácali spoločne, od novembra 2019 ho matka spláca sama), ročné poistenie úveru vo výške 115,- eur, dane a odpad vo výške 70,- eur za rok. Po celý čas matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti výlučne sama, otec s deťmi nemal upravený styk, bol ponechaný na dohodu rodičov, ale napriek tomu, ako vyplynulo z vyjadrení účastníkov išlo o nepravidelné stretávanie. Zároveň matka si aj napriek vyššiemu veku maloletej O. naďalej plní svoju vyživovaciu povinnosť voči obom deťom aj formou osobnej starostlivosti a uspokojovaním ich bytových potrieb, na ktorú skutočnosť bol súd povinný prihliadnuť priamo zo zákona. Otec detí je invalidný dôchodca, ktorý poberá čiastočný invalidný dôchodok (v roku 2016 sumu 197 eur, v roku 2017 sumu 201 eur a v roku 2018 sumu 205,20 eur). To, že zdravotný stav mu neumožňuje sa zamestnať, zostal pre súd len v rovine jeho tvrdení, ktoré nijako nepreukázal, nepodložil lekársnym posudkom, či inými závermi, ktoré by to potvrdzovali. Aj napriek tejto skutočnosti si svoj príjem dopĺňal príjmom na základe dohody uzavretej so spoločnosťou TOUDY, s.r.o., so sídlom Radoľa č. 322, IČO: 50 147 404 (ďalej len „TOUDY, s.r.o.“) kde zároveň pôsobil, ako konateľ, pričom za dotknuté obdobie mu z tejto funkcie neplynula žiadna odmena. Uvedené vo vzťahu k tej skutočnosti, že mal dve vyživovacie povinnosti vyznievalo viac ako zarážajúco a zo strany otca aj nezodpovedne. Rovnako tak nedôveryhodne aj vyjadrenie otca o skutočnostiach, ktoré súvisia s ukončením jeho živnosti a bezprostredne na to nadväzujúce pôsobenie v spoločnosti jeho otca - TOUDY, s.r.o., ktorá podľa jeho vlastných vyjadrení predstavovala pokračovanie podnikateľskej činnosti. Pritom na začiatku pôsobenia spoločnosti TOUDY, s.r.o., ktorá mala prevziať aj obchodné záväzky otca z jeho samostatnej podnikateľskej činnosti, kedy pôsobil pod obchodným menom P. D., jediným spoločníkom bol otec otca maloletých detí, ktorý mal v tom čase už 68 rokov, predtým nepodnikal. Otec maloletých detí bol konateľom spoločnosti a zároveň v spoločnosti pracoval na dohodu, avšak pre svoj zdravotný stav len na čiastočný úväzok, doslova pár hodín v týždni. V čase založenia spoločnosti spoločnosť vykonávala činnosť prostredníctvom jedného nákladného auta a prostredníctvom jedného kamiónu. V tomto čase na predmetných autách jazdil výlučne otec, jeho otec nejazdil. Vzhľadom na odstup času sa otec nevedel vyjadriť ako často boli vykonávané jazdy a koľko sa uskutočnilo obchodných operácií v tomto období. Predmetom podnikateľskej činnosti uvedenej spoločnosti je pritom nákladná cestná doprava a teda nevyhnutne pre výkon svojej činnosti, zabezpečovanie a napĺňanie svojich obchodných zámerov potrebuje vodičov nákladných áut. V priebehu roka sa vytvorili dve ďalšie pracovné miesta.

V súčasnosti podľa vyjadrenia otca vo firme pracujú 4 zamestnanci. Podľa účtovnej závierky za rok 2016 výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavoval 292,- eur. Podľa účtovnej závierky za rok 2017 výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavoval 3.619,- eur. Zároveň v bezprostredne predchádzajúcom účtovnom období to bolo 37.001,- eur, čo nie je v súlade s predchádzajúcim údajom z účtovnej závierky za rok 2016. Podľa účtovnej závierky za rok 2018 výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení predstavoval 9.345,- eur. Podľa vyjadrenia otca detí, definitívne sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval v máji 2017 a odišiel bývať k svojim rodičom. Ako svoje mesačné výdavky uviedol - hypotéka 191,- eur, príspevok na domácnosť rodičov 60,- eur, úrazová životná poisťka 90,- eur, strava 50,- eur, oblečenie a obutie 30,- eur, dobrovoľné nemocenské 330,- eur a výživné, ktoré v rozhodnom období platil nepravidelne, v rôznych sumách a od augusta 2017 len v sume minimálneho výživného. Ako nepravidelný výdavok uviedol kúpeľnú liečbu 500,- eur, raz za dva roky, pričom ju podstúpil v apríli 2016 a v apríli 2018. Nakoľko invalidný dôchodok a príjem z dohody v spoločnosti TOUDY, s.r.o. mu nepostačoval na krytie vlastných výdavkov, podľa výpisov z účtu z obdobia august 2017 až júl 2019 mu pravidelne na účet prichádzala finančná suma 500,- eur, ktorá podľa vyjadrenia otca pochádzala od jeho otca z jeho osobných úspor a práve na zabezpečenie jeho potrieb. Súd tieto tvrdenia považoval za zavádzajúce a zároveň vyjadril názor, že pokiaľ otec otca maloletých detí takýmto spôsobom zabezpečoval určitý životný štandard otca, mohol radšej otcovi poskytnúť vyššiu odmenu za prácu, ktorú vykonával v spoločnosti TOUDY, s.r.o., resp. poskytnúť mu odmenu ako konateľovi, čím by mu zabezpečil príjem, z ktorého by si uhradil svoje životné náklady, vrátane výživného. Súd bol však názoru, že úmyslom bolo udržať príjem otca na nízkej úrovni z dôvodu, aby vychádzajúc z tohto príjmu bolo určené aj nízke výživné. Vo vzťahu k výdavkom, ktoré otec uviedol, poznamenal, že charakter a výška výdavkov nemá slúžiť zo strany povinného rodiča na preukázanie toho, že nemá dostatok prostriedkov na plnenie si vyživovacej povinnosti, ale zároveň je obrazom jeho životnej úrovne, t.j. toho čo si môže, resp. je schopný si dovoliť. Na tomto mieste uviedol, že výdavky ako úrazová životná poisťka či dobrovoľné nemocenské poistenie, nemožno považovať za nevyhnutné, aj s ohľadom na to, že otec v tomto konaní trval na tom, že jeho možnosti a schopnosti mu umožňujú platiť výživné na maloleté deti len v zákonom určenej minimálnej sume, pričom sebe platí dlhoročne úrazovú životnú poisťku v sume 90,- eur mesačne a dobrovoľné nemocenské poistenie v sume 330,- eur mesačne.

Súd pri určení nedoplatku na výživnom zobral v úvahu, čo obaja rodičia uviedli pri výsluchu. Zo strany matky boli zároveň predložené doklady preukazujúce úhrady výživného v rozhodnom období nasledovne: január 2016 - 200 eur, marec 2016 - 200 eur, september 2016 - 200 eur, október 2016 - 200 eur, december 2016 - 300 eur, január 2017 - 200 eur, február 2017 - 200 eur a apríl 2017 - 200 eur, s tým že 1-ica zo sumy predstavovala výživné na maloletú O. a 1-ica výživné na maloletú K.. Od augusta 2017 uhradil otec výživné v sume minimálneho výživného, ktoré za obdobie august 2017 až apríl 2018 predstavovalo 245,88 eur (9 x 27,32 eur) na každé z maloletých detí. Otec detí vlastné doklady o úhrade výživného súdu nepredložil, ale súhlasil s dokladmi, ktoré sa nachádzajú v spise a viažu sa k obdobiu rokov 2016 až 2018. Súd určil nedoplatok na výživnom na maloletú O. vo výške 2.876,53 eur (za mesiac február 2016 - pomernú časť v sume 72,41 eur (150/29 x 14 dní v mesiaci), za marec 2016 až apríl 2018 26 mesiacov x 150 eur - rozdiel medzi plateným výživným a zvýšeným výživným) a odpočítal výživné, ktoré v tomto období otec uhradil v celkovej sume 1.095,88 eur. Nedoplatok na výživnom na maloletú K. určil vo výške 1.792,39 eur (za mesiac február 2016 - pomernú časť v sume 48,27 eur (100/29 x 14 dní v mesiaci), za marec 2016 až august 2017 18 mesiacov x 100 eur a za obdobie september 2017 až apríl 2018 - 8 x 120 eur - rozdiel medzi plateným výživným a zvýšeným výživným) a odpočítal výživné, ktoré v tomto období otec uhradil v celkovej sume 1.095,88 eur. Vzhľadom na výšku nedoplatku umožnil otcovi uhradiť nedoplatok v lehote dlhšej ako ukladá ust. § 232 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Súd návrh matky zamietol v časti, ktorou žiadala určiť výživné späťne od februára 2013, kedy priznal výživné odo dňa podania návrhu a zároveň v časti prevyšujúcej priznané zvýšené výživné, nakoľko neboli preukázané výdavky a odôvodnené potreby maloletých detí vo výške, v akej žiadala zvýšené výživné.

Súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa ustanovenia § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“, a to tak trov konania, ktoré vznikli v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu opätovne vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a na základe toho vyvodil nesprávny právny záver. Poukázal na to, že odvolací súd v uznesení sp. zn. 8CoP/43/2018 dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza

z nedostatočne zisteného skutkového stavu. Nariadil preto súdu doplniť dokazovanie za účelom jeho potencionálneho príjmu aj vzhľadom k odôvodneným potrebám maloletých detí a nariadil tiež odôvodnenie rozhodnutia, že musí byť v súlade s ust. § 220 C. s. p. Podľa otca detí odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o určení výživného opätovne odporuje princípu spravodlivého procesu, a to najmä pokiaľ ide o jeho úplnosť, zrozumiteľnosť a presvedčivosť. Odvolávajúci sa na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 uvedené princípy neboli súdom prvej inštancie rešpektované, došlo jeho postupom k jeho odňatiu možnosti konať pred súdom. Podľa otca detí prvoinštančný súd pri posudzovaní potencionality príjmov povinného rodiča (otca) mal vykonať dokazovanie v zmysle intencií odvolacieho súdu. Nevykonal však žiadne dokazovanie na jeho potencionálny príjem. Tiež odôvodnenie súdu v časti „úmyslom otca bolo udržať príjem otca na nízkej úrovni z dôvodu, aby súd určil nízke výživné“ je nepreskúmateľné a nevyplýva z vykonaného dokazovania. Otec detí navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, vyvodil z neho nesprávny právny záver, nedodrжал záväzný pokyn odvolacieho súdu sp. zn. 8CoP/43/2018.

3. Kolízny opatrovník detí vo vyjadrení k odvolaniu otca detí súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

4. Matka detí sa k odvolaniu otca detí písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ C. s. p. v spojení s § 62 ods. 1 C. m. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C. m. p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C. m. p.), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 C. m. p.) a rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II., V., VI. a VII. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a vo výrokoch III. a IV. v časti týkajúcej sa splatnosti nedoplatku na výživnom pre maloleté deti zmenil (§ 388 C. s. p.).

6. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Odôvodnené potreby dieťaťa môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na jeho budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojenie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pri posudzovaní potencionality príjmov povinného rodiča musí súd postupovať veľmi prísne a zhodnotiť všetky relevantné skutočnosti, ktoré sa v konaní preukážu. Snaha povinného znížiť vyživovaciu povinnosť na najmenšiu možnú mieru je zo zákona eliminovaná tým, že pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti (akejkoľvek) neprihliada len na jeho skutočné príjmy, ktoré v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahuje, ale vychádza sa z jeho potenciálnych príjmov, teda príjmov, ktoré by mal, resp. mohol dosahovať pri existencii objektívne preukázaných skutočností (vek, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, zdravotný stav, schopnosti, prax, dopyt na trhu práce a podobne). V zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Okrem toho v zmysle ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

7. V preskúmvanej veci okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol o povinnosti otca detí prispievať výživným na maloleté deti a to za čas od podania návrhu matky detí t.j. od 16.02.2016 do právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, t.j. 11.04.2018. Výživné tak bolo určené na maloletú O. sumou 150,- eur mesačne a na maloletú K. za čas od 16.02.2016 do 31.08.2017 sumou 100,- eur mesačne a od 01.09.2017 t.j. od nástupu maloletej do 1. ročníka základnej školy do 11.04.2018 sumou 120,- eur mesačne.

8. Odvolací súd po preskúmaní tohto rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu v prejednávanej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci.

9. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky otca detí uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

10. Otec detí v odvolaní hlavne namietal, že sa súd pri posudzovaní potenciality jeho príjmov neriadil predchádzajúcim zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu na základe ktorého mal vykonať dokazovanie. Podľa odvolacieho súdu je pravdou, že v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 8CoP/43/2018-290 zo dňa 28.08.2018 bolo konštatované, že konanie otca detí spočívajúce v ukončení živnostenskej činnosti (13.02.2016), ktorému predchádzalo založenie spoločnosti jeho otcom s rovnakým predmetom činnosti (29.01.2016), v ktorom tento vykoná funkciu konateľa a zamestnanca s nízkymi príjmami a poberajúceho len invalidný dôchodok umožňuje predpokladať, že sa tento vzdal svojho predchádzajúceho zamestnania. Okresný súd tak mal pri určení výživného vychádzať z potencionálneho príjmu otca detí v zmysle § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine. Teda pre určenie výživného je rozhodné nielen to, aké príjmy výživou povinná osoba a teda v danom prípade otec detí dosahuje, ale určujú je to aké príjmy by bol schopný dosiahnuť pri využití svojich možností a schopností. Uložené tak bolo doplniť dokazovanie za účelom zistenia potencionálneho príjmu otca detí. Z obsahu spisu vyplýva, že po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, bolo okresným súdom vykonané dokazovanie podrobným výsluchom otca detí k jeho bývalej živnostenskej činnosti a činnosti vykonávanej u s.r.o. TOUDY a prečítaný obsah listín. V súvislosti s ukončením živnosti otca detí je tak potrebné konštatovať, že otec detí sa dobrovoľne vzdal zamestnania keď ukončil dňa 13.02.2016 živnostenskú činnosť a to bez toho, aby mal k tomu objektívne dôvody. Ako vyplýva z daňových priznaní, ktoré sú súčasťou spisu spoločnosť do uvedeného času a to v predchádzajúcich rokoch 2012-2014 dosahovala zisk. Pri potencionálnom príjme bolo tak dôvodné vychádzať z príjmu, ktorý by dosahoval keby pokračoval v živnostenskej činnosti. Za r. 2015, ktorý predchádzal ukončeniu živnostenskej činnosti predstavovali podľa daňového priznania otca detí jeho príjmy sumu 141.548,- eur, výdavky sumu 132.752,- eur a základ dane sumu 8.796,- eur, čo v priemere predstavovalo sumu 733,- eur mesačne. Spolu s invalidným dôchodkom, ktorý otec detí poberal za r. 2016 v sume 197,10 eur a za r. 2017 v sume 201,10 eur, to bola celkove najmenej suma 930,- resp. 934,- eur. Čo sa týka vykonávania práce otca detí u s.r.o. TOUDY je potrebné zdôrazniť, že bola založená dňa 19.01.2016 a teda krátko predtým ako otec detí ukončil živnosť (13.02.2016). Jej predmetom bola činnosť rovnakého zamerania aké vykonával otec detí počas živnostenskej činnosti a teda týkajúca sa hlavne poskytovania služieb v oblasti dopravy. Otec detí pri výsluchu sám potvrdil, že spoločnosť prevzala niektoré jeho leasingové záväzky a pokračovala s jeho dovtedajšími obchodnými partnermi. Uvedené nasvedčuje tomu, že aj keď je spoločníkom spoločnosti otec otca detí, ktorý bol do založenia spoločnosti dôchodcom, je to v podstate otec detí, ktorý spoločnosť v postavení jej konateľa vedie. Nebolo preto možné prihliadať na minimálne príjmy otca detí u tejto spoločnosti z uzavretých dohôd o pracovnej činnosti ani na nevyplácanie si žiadnych odmien a podielov zo zisku. Bez pochyb bolo, ako to konštatoval v odôvodnení rozhodnutia aj okresný súd vychádzajúci pri určení výživného z potencionálneho príjmu otca detí, úmyslom udržať príjem otca na nízkej úrovni z dôvodu, aby vychádzajúc z tohto príjmu bolo určené aj nízke výživné. Podľa názoru odvolacieho súdu preto vzhľadom na vyššie uvedené výška výživného určená súdom prvej inštancie zodpovedá nielen možnostiam a schopnostiam otca detí, ale aj odôvodneným potrebám detí, ktoré sú jedným z kritérií pre určenie výšky výživného. Odvolací súd, stotožniac sa v tejto časti s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie, v podrobnostiach podľa § 387 ods. 2 C. s. p. odkazuje na zistenia súdu prvej inštancie ohľadom veku detí a potrieb spojených vekom, návštevou školských zariadení a mimoškolských aktivít uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu tak má odôvodnenie rozhodnutia aj povinné náležitosti uvedené v ust. § 220 C. s. p. a súd sa v ňom vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami pričom jeho

myšlienkový postup je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijatý právny záver. Preto ani táto námietka otca detí nie je dôvodná.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. o určení vyživovacej povinnosti otca detí k maloletým deťom a súvisiacim výrokom V. ako vecne správny potvrdil.

12. Vo výroku III. a IV. odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil pokiaľ ide o splatnosť nedoplatku na výživnom pre maloleté deti. O tejto bolo rozhodnuté tak, že otec detí je povinný zaplatiť vyčíslený nedoplatok na výživnom jednotlivito pre každé maloleté dieťa v lehote 18 mesiacov od právoplatnosti rozsudku s poukazom na výšku nedoplatku a v zmysle ust. § 232 ods. 3 C. s. p. podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku pričom súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Odvolací súd v tejto časti rozsudok okresného súdu zmenil (s poukazom na ust. § 65 C. m. p. nebol viazaný rozsahom odvolania otca detí) pretože lehotu na plnenie určenú okresným súdom do 18 mesiacov od právoplatnosti rozsudku považoval aj napriek výške nedoplatku na výživnom za neprímerane dlhú a ktorá sa ešte podaním odvolania otcom detí predĺžila minimálne o 6 mesiacov v jeho prospech, napriek tomu, že si uvedenú situáciu zaviniť aj sám keď prispieval výživným v minimálnej výške. Uvedené by tak nebolo v záujme maloletých detí. Pri rozhodovaní tak odvolací súd prihliadol v prvom rade na to, že je v záujme najmä maloletej O., ktorá v budúcom roku dovŕši plnoletosť, aby bolo zameškané výživné uhradené do jej plnoletosti. Vzal do úvahy, že otec detí má za súčasného stavu povinnosť prispievať výživným podľa rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 15P/47/2016-233 zo dňa 05.02.2018, ktorým bol s účinnosťou od právoplatnosti výroku o rozvode zaviazaný prispievať na maloletú O. sumou 300,- eur mesačne a na maloletú K. sumou 200,- eur mesačne. Ohľadom tohto rozsudku je potrebné uviesť, že s poukazom na ust. § 43 C. m. p. sú rozsudky o výživnom vykonateľné doručením a teda ihneď po doručení rozsudku o výživnom je účastník, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné, povinný podľa tohto rozsudku plniť aj napriek tomu, že rozsudok ešte nie je právoplatný. Ani prípadné podanie odvolania proti tomuto rozsudku, ako tomu bolo zo strany otca detí, nemá na povinnosť platiť výživné vplyv a povinnosť je dokonca aj vynúiteľná exekučne. Na plnenie nedoplatku na výživnom tak považoval za primeranú lehotu do 30.06.2021, do ktorej má otec detí možnosť si zabezpečiť peňažné prostriedky napr. odkladaním si z príjmu, titulom pôžičky či úveru.

13. Za vecne správne považoval odvolací súd aj výroky VI. a VII. týkajúce sa trov konania, ktoré neboli osobitne napadnuté odvolaním a preto ich tiež v zmysle ust. § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 57, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko návrh na náhradu trov konania nebol podaný.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).